

Τὸ πρῶτον τμήμα ταύτης θὰ περιέχῃ ἐκθέματα τῆς ναυτιλίας, θὰ ὑποδιαιρῆται δὲ εἰς ἑξ ἑτάσεις: α) εἰς τὴν πολεμικὴν ναυτιλίαν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι τοῦ 1850. β) εἰς τὴν πολεμικὴν ναυτιλίαν ἀπὸ τοῦ 1850 μέχρι τοῦ 1886. γ) εἰς τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι τοῦ 1830. δ) εἰς τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν ἀπὸ τοῦ 1830 μέχρι τοῦ 1886. ε) εἰς τὰς κινητηρίους μηχανὰς τῶν νεωτέρων πολεμικῶν καὶ ἐμπορικῶν πλοίων καὶ ζ) εἰς τὰς δεξαμενὰς, φάρους, φανούς, θυροκόρους, σήματα καὶ πᾶν ἐν γένει τὸ σχετικὸν πρὸς τὴν ναυτιλίαν, καθὼς καὶ σχέδια μηχανῶν καὶ ὕλικου. Τὸ δευτέρον τμήμα θὰ περιέχῃ ἐκθέματα ἀναγόμενα εἰς τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας, ὡς ἀμάξαι, φορεῖα, ἐλκυσθρα, παγοπέδιλα, φορητὰ θεοσκοπεῖα, ἀεροκίνητους ἀμάξαι, ἀμαξίαι κινουμένας διὰ πεπιεσμένου αἵματος ἢ ἡλεκτρισμοῦ, ἢ διὰ μικτῶν συστημάτων. Τὸ δὲ τρίτον τμήμα ἐκθέματα ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικά, ἴτοι ὕλας χρησίμου εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν, ἐργαλεῖα καὶ μηχανὰς, τρόφιμα καὶ ποτὰ, κτλ.

— Τῇ 1 Δεκεμβρίῳ (ἔ. ν.) ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον τεύχος τοῦ περὶ τῆς Αὐστροουγγρικῆς μοναρχίας εἰκονογραφημένου συγγράμματος (Die oesterreichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild), οὗ τὴν σύνταξιν διευθύνει ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου Ρουδόλφος. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο θὰ ἀποτελεσθῇ ἐκ 14-15 τόμων, ὧν ἕκαστος θὰ περιέχῃ 500 περίπου σελίδας. Οὐ συντάσσεται δὲ εἰς δύο γλώσσας, τὴν γερμανικὴν καὶ τὴν οὐγγρικὴν καὶ θὰ περιλαμβάνῃ πλήρη καὶ τελείαν ἐθνογραφίαν τῶν λαῶν τῆς μοναρχίας, ἐξετάζον τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, τὴν ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν, τὰ ἔθνη καὶ ἔθιμα, τὴν φιλολογίαν καὶ τὴν τέχνην καὶ τὴν κοινωνικὴν, οἰκονομικὴν, γεωργικὴν, ἐμπορικὴν καὶ βιομηχανικὴν κατὰστασιν αὐτῶν. Πολλοὶ τῶν ἐπιστημοτάτων λογίων τῆς Αὐστρίας συνεργάζονται εἰς τὴν σύνταξιν τῆς «Αὐστροουγγρικῆς μοναρχίας», τὰ δὲ τῆς συνεργασίας αὐτῶν καὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ βιβλίου κανονίζει ἡ ὑπὸ τοῦ διαδόχου γῆς Αὐστρίας προεδρευομένη κεντρικὴ ἐπιτροπὴ τῆς συντάξεως, ἥς μέλη εἰσὶν ὁ κόμης Βίλτσεκ, ὁ Νικόλαος Δούμπας, ὁ Ἄρνελ, ὁ Μίλλοσιτς καὶ ὁ βαρὼν Σερυέννι Μάριε.

— Ἀπέθανε κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος μηνὸς ὁ πρόεδρος τῆς ἐν Παρισίοις ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν Bouey ἐπίσημος καταστάς ἰδίως διὰ τὰς μελέτας αὐτοῦ περὶ τῆς παθολογίας τῶν ζώων καὶ τῆς σχέσεως ταύτης πρὸς τὴν παθολογίαν τοῦ ἀνθρώπου.

— Ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Βερολινείου Πανεπιστημίου ἐπληρώθη ἡ ἐκατοστὴ ἐπέτειος τῆς γεννήσεως τοῦ μεγάλου φιλοσόφου Aug. Böckh. Ἐψάλλη ἐν χορῶν ἀσμα τῆς Ἀντιγόνης τοῦ Σοφοκλέους, μετὰ τοῦτο ὁ καθηγητὴς Ἐρνέστος Κούρτιος ἀνέγνω μελέτην περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τοῦ Böckh καὶ τῆς ῥοπῆς ἣν ἔσχον ταῦτα εἰς τὴν πρόδον τῆς φιλολογίας. Τελειώθη δὲ χορὸς ἀοιδῶν ἑψάλεν ἅμα τι: ἐκ τοῦ *Oidipodes Tyrannos*.

— Ἐν τῷ ἱστορικῷ συλλόγῳ Στὶν Σιμὼν, ἐν Παρισίοις, ὁ κ. Δ. Βικέλας ὥμιλησε «περὶ τοῦ ἔργου καὶ τῶν πόων τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ Ἀνατολικῷ ζητήματι.»

— Τὰ μέλη τοῦ ἐπιστημονικοῦ συλλόγου Scientia παρέθηκαν περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος μηνὸς συμπόσιον εἰς τιμὴν τοῦ διασέψου φυσιοφύου Berthelot. Τοῦ συμποσίου προήδρευεν ὁ Ρενάν, παρεκάλησε δ' ἐν αὐτῷ καὶ ὁ κ. Τιμ. Φιλίμων, ὁ ὁποῖος μετὰ τὰς προτάσεις τοῦ Ρενάν, τοῦ Βερθελώ καὶ τοῦ Γάστωνος Τισανδιέ, ὥμιλησε περὶ τῆς συγγενείας τοῦ γαλλικοῦ πολιτισμοῦ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν καὶ περὶ τῶν συνδεόντων τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα πνευματικῶν δεσμῶν.

[Τὸ ἐνταῦθα ἀγγελλόμενον βιβλίον εἶναι: πολλὰ ὡς περιέργον καὶ ἀξιανάγνωστον Πραγματεύεται δὲ ὡς ἡ ἐπιγραφὴ δηλοῖ περὶ τῆς τάσεως ἐκείνης, ἥτις διαφαίνεται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ποιηταῖς καὶ συγγραφεῦσι καὶ τοῖς Ἑλλήσι καὶ τοῖς Ῥωμαίοις τοῦ νῦν θεωρῶσι τὸν ἀρετὴ καὶ κατὰ φύσιν βίον τῶν βορείων λαῶν ὡς τὸ ἰδνικὸν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εὐδαιμονίας. Ἀντὶ δὲ πάσης ἄλλης λεπτομερείας περὶ τοῦ βιβλίου κρινόμεν καλὸν νὰ παραθέσωμεν ἐνταῦθα τὰ κυριώτατα τοῦ προοιμίου τῶν μεταφραστῶν.

«Τὸ βιβλίον, οὗ μεταφράσιν προσφέρομεν εἰς τοὺς λογίους τῆς Γαλλίας εἶναι ἔργον τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ τῆς Φραγκοφύργης Ἀλεξάνδρου Riese. Κατ' ἀρχὰς ἡ πραγματεία αὕτη ἤτομόνον πασχάλλον πρίγραμμα διὰ τὸ γυμνάσιον τῆς Φραγκοφύργης, ἀλλὰ βραδύτερον ὁ συγγραφεὺς ἐπιθυμῶν νὰ διαδοθῇ εἰς εὐρύτερον κύκλον τὸ ἔργον του, ἐδημοσίευσεν αὐτὸ εἰς βιβλίον ἐν Ἑδελβέργῃ (Die Idealisierung der Naturvoelker des Nordens in der griechischen und roemischen Literatur. 1875.) Ἐκ τῆς ἐκδόσεως ταύτης, ἥτις ἄλλως κατήντησε λίαν δυσπρόσιτος, ἐγένετο ἡ παρούσα γαλλικὴ μετάφρασις. Ὁ καθ. Riese εὐχεστέθη μάλιστα πρὸς τὴν ἀδείαν τῆς μεταγλωττίσεως νὰ παράσῃ πρὸς ἡμᾶς καὶ τινὰς σημειώσεις, σπικνωτέρας δυστυχῶς ἢ ὅσον ἐποθυμεῖν, τὰς ὁποίας εὐρίσκει ὁ ἀναγνώστης ἐν τοῖς οἰκείοις τόποις μετὰ τῆς ὑπογραφῆς Α. R. 1885. Ἐνομίσμεν δὲ καλὸν νὰ προσθέσωμεν καὶ ἡμεῖς παρατηρήσεις τινὰς, παραπομπὰς καὶ σημειώσεις, αἵτινες, χωρὶς πολὺ νὰ ὑπερβῇ τὸν καίμενον, διαφωτίζουσι καὶ συμπληροῦσιν αὐτό. Οὕτω δὲ πολλὰ εἶναι τὰ συντελεσθέντα εἰς τὸ νὰ λάβῃ ἡ παρούσα μετάφρασις τὴν ἀξίαν σχεδὸν νέου δημοσιεύματος.

«Τὴν προσοχὴν ἡμῶν ἐπέστησαν κατὰ πρῶτον εἰς τὸ διδακτικὸν τοῦτο πόνημα αἱ συμβουλαι τοῦ κ. Max Bonnet τοῦ διδάσκοντος ἐν τῇ φιλολογικῇ Σχολῇ τοῦ Μομπλιεῖ τὰ λατινικὰ γράμματα. Ὁ καθηγητὴς ἐκείνος μᾶς ὑπέδειξε ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος βιβλίον μὲ ὅλην τὴν πληθύν τῶν σημειώσεων, τὴν συσσωρεύειν τῶν παραπομπῶν καὶ τὴν ἄλλην θαυμαστὴν πολυμίθειαν, τῆς ὁποίας μερτικὰ διαφωτίζονται ἐν ἐκάστῃ σελίδι, θὰ ἦτο ἀρμόδιον νὰ διαθέσῃ εὐκέρως πρὸς τὰς τοιαύτας ἐρεῦνας καὶ ἐκείνους, οἵτινες δὲν ἔχουσι κύριον αὐτῶν ἔργον τὴν περὶ τὴν ἀρχαιότητα ἀσχολίαν. Τῷ ὄντι δὲ τὸ βιβλίον ἔχει πλὴν τῶν ἄλλων καὶ τοῦτο τὸ πλεονέκτημα: διότι ὁ κ. Riese προσπαθὼν νὰ παρασκευάσῃ τὸ βιβλίον τοῦ ὅσον ἦτο δυνατόν πλήρες καὶ τέλειον ἐνεφορήθη καὶ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ καταστήσῃ αὐτὸ ἐπικαγόν, ἀρ' οὗ ἡ ἐπιστήμη δὲν ἐμποδίζει τὴν φιλοκαλίαν, καὶ πρὸς τὴν τέχνην ὀφείλει νὰ συμβαδίζῃ ἡ πολυμίθεια. Ἡ ἀνάγκη λοιπὸν τῆς εἰδικῆς ταύτης διατριβῆς περὶ ἑνὸς περιέρχου σημείου τῆς παλαιᾶς γραμματείας δὲν εἶναι μόνον εἰς τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος φιλόλογους προσητῇ, ἀλλὰ καὶ πᾶς τῶν γραμμάτων φίλος θὰ πορίσῃ ἐκ αὐτῆς καὶ τέρψιν καὶ ὠφέλειαν. Ἡ πραγματεία αὕτη τέλος θὰ παράσῃ εἰς τοὺς νέους αὐτῆς ἀναγνώστους διπλοῦν οὕτως εἰπεῖν θελήσῃ, διότι αὕτη ἀναζητεῖ μὲν ἐν τῇ κλασσικῇ ἀρχαιότητι τὰ ὑποδείγματα ἢ ἁπλῶς τὰ παραπλήσια προϊόντα τῶν θουκολισμῶν, τῶν ποιμενικῶν ποιημάτων καὶ τῶν περὶ τῆς φύσεως αἰσθηματικῶν ῥεμβασμῶν τοῦ III αἰῶνος, ἀνερευνῶ δὲ ἐν τῇ αὐτῇ ἀρχαιότητι τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἰδιαιτέρας ἐκείνης τάσεως, ἥτις ἐνέπνευσεν τὴν ἡμετέραν γαλλικὴν γραμματείαν περὶ τὸ ἔτος 1830 καὶ τὴν ὁποίαν τῶν ὄχι ὀλίγοι εἶναι οἱ ὑπολαμβάνοντες ὡς δὴ πᾶν ὅλος νεωτερικὴν καὶ δὴ καὶ οὐσιωδῶς γαλλικὴν. Ἐκ τῶν ῥηθέντων λοιπὸν γίνεταί φανερόν ὅτι τὸ θέμα τὸ ὁποῖον ὁ κ. Riese πραγματεύεται εἶναι σύμφωνον πρὸς τὰ κατὰ τοὺς ἡμετέρους χρόνους ἀρέσκοντα καὶ θὰ ἡδύνατο τις ἥσως παρῶν περιλάλητόν τινα εἶπεν νὰ ἐπιγράψῃ τὸ βιβλίον: *ὁ πραγματισμὸς τῶν ἀρχαίων*.»]

Σ. Κ. Σ.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

L' idéal de justice et de bonheur et la vie primitive des peuples du Nord dans la littérature grecque et latine par A. Riese, ouvrage traduit de l'allemand par Ferdinand Gache κτλ. et L. Sully Prudhomme κτλ. augmenté de notes par l'auteur et les traducteurs. Paris, Klincksieck 1885—εἰς 8ον σελ. IV—114. φρ. 2,50.

Ueber die Einwirkung von Anisaldehyd auf Bernsteinsäure. Inauguraldissertation von Johannes Polites aus Korfu, Strassburg, 1885. Εἰς 8ον μέγ. σ. 37.

Ἀθ. Ν. Βάρβα. Οἱ Σουλιῶται ἡ ὁ πατριωτισμὸς, δραματικὸν ποίημα εἰς μέτρ. τέσσαρα. Ἐν Ἀθήναις, 1885. 12ον σ. 83.